

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Succinctam Doctrinarum Asceticarum Svmمام Comprehendens - Quam ad majorem omnium in Ascesi proficere cupientium utilitatem ac subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 1. De Concupiscentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](#)

Quomodo ergo perdis nummos, ut emas tibi aliquid: si perde nummos, ut emas tibi quietem. Ecce hoc est tempus redimere.

C A P U T I I .

DE RADICIBVS PECCATORVM.

HÆ ad duo genera reduci possunt, nimirum ad Concupiscentiam & Voluntatem propriam; de quarum priore S. Jacobus c. 4. dixit: Unde lites in vobis? Numquid hinc? ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris? de posteriore vero Abbas Aehilles, quæsusitus, quomodo Dæmones pugnant adversus Homines? respondit: Per voluntates nostras. De his ergo quid Ascetæ peculiariter sit sciendum, hoc capite dicetur.

§. I.

De Concupiscentia.

I. Est inordinatus appetitus rerum caducarum, & terrenarum; de qua quatuor præcipue nōsse, & bene advertere debet Asceta.

II. Primum est, ut bene apprehendat, quantopere referat, hanc concupiscentiam rectè moderari; id quod S. Leo sequentibus verbis expressit: Virum Catholicum, & præcipue Domini Sacerdotem, sicut nullo implicari errore; ita nullâ oportet cupiditate violari. Mens enim pecuniæ avida (aut cujuscunque alterius rei terrenæ) nec abstinere novit à vetitis, nec gaudere concessis, nec pietati adhibere consensum. Certè miserabiliores sumus omnibus hominibus nos Monachi, inquit S. Bernatdus, si pro tam exiguis tanta patiamur detraumenta. Quid enim insipientiæ, imò quid infan-

næ

nix est, ut, qui majora reliquimus, minora cum iat
to discrimine teneamus? quis stultum, inquit ali
non judicaret Mercatorem, qui, ut unionem in
mabilis pretij compararet, jam multa millia flore lab
rum expendisset, & postea, ne unum adhuc obol
dare deberet, totum contractum rescinderet?

III. Secundum est, ut bene cognoscatur, quo us
concupiscentiam debellare possit & debeat; nam,
recte dixit S. Augustinus, concupiscentia minui pot
consumi non potest in hac vita. Unde bene in
passionem & propassionem distinguere oportet, na
passio sola in vitio est, quando scilicet consensus pa
betur inordinatae concupiscentiae; propassio ver
quam animus ad consensum incitatur, licet initium ci
pæ habeat, tamen non tenetur in criminе, ut re
S. Hieronymus dixit. Et hoc videlicet est, quod DEU
olim Caino dixit: Sub te erit appetitus tuus, & tu
minaberis illius.

IV. Tertium est, ut solidum sciatur modum mode
randi & vincendi hanc concupiscentiam, quam
dem efficaciter S. Augustinus sequentibus verbis sug
gessit: O Ecclesia, caput serpentis observa. Qu
est caput serpentis? prima peccati suggestio. Ven
tib⁹ in mentem aliquid illicitum, noli ibi tenere men
tem tuam, noli consentire. Hoc, quod venit in men
tem, caput serpentis est, caput calca, & evades ca
teros motus. Quid est, caput calca? ipsam suggestio
nem contemne. Sed lucrum suggestit, magnum
ibi lucrum, magnum aurum, dives eris, si hanc fra
udem feceris. Sed pereat mundi lucrum, ne fiat ani
mæ damnum. Quid prodest homini, si universum
mundum lucretur, animæ vero suæ detrimentum pa
tijatur?

a cum iatur? Hæc dicens observasti caput serpentis, & calquit alii cæsti. Ille autem Diabolus calcaneum tuum obseruat. Quid est, observat calcaneum tuum? quando ia flore labaris à via DEI. Tu observas primam suggestio-
nem, ille observat lapsum tuum: si cecideris, possi-
et? debet.

V. Quartum est, ut non difficilem sibi, sed facilem potius imaginetur hanc luctam & victoriam; id quod nonnemo pulchrè hâc similitudine ostendit. Finge, ajebat, Juvenem ad amores pronissimum turpissimæ Æthiopissæ adhæsse, & ex illius consortio gravissimos morbos contraxisse, sed & totius substantiæ ac famæ suæ jacturam fecisse; hujus autem misertum Regem, aliam ei formosissimam Virginem Æthiopissæ loco offerre, promittereque, se & à morbis eum curaturum, & omnem substantiam ac famam restituturum, quin & milledulpo plus adjecturum; an prudenter judicari posset, difficilem fore huic Juveni Æthiopissæ repulsam, & Virginis speciosissimæ electi-
onem? atqui similiter se res habet cum eo, qui inordi-
natam rei alicujus concupiscentiam fovebat, & cui
loco talis creaturæ ipsa Divinitas amanda offertur;
hinc meritò S. Bernardus dixit: Nihil in hac vitala-
boriosius, quam desiderijs terrenis æstuare: & nihil
hic quietius, quam hujus sæculi nihil appetere.

¶. II.

De Voluntate propria.

I. Est illa, quæ non est communis DEO, & Ho-
minibus, sed nostra tantum, quando scilicet, quod vo-
lumus, non ad honorem DEI, non ad utilitatem Pro-
ximi,